

ubehøveligt Arbejde, et Arbejde, for hvilket han i Virkeligheden ikke kan hæve Ansvar. Han kan være fraværende, Formanden kan fordre at laane Protokollen, og han er da ikke sikker paa, at han bevarer et Exemplar af alle Tryksagerne under Udvalgets Arbejde. Det forekommer mig, at man maa forvare et Udvalgs Sekretær for den — efter som det nu er ordnet — aldeles overflødige Samlen sammen paa enhver Stump Tryksager og det Ansvar at skulle føre Protokollen og iøvrigt opbevare alt dette. Ordningen mellem Bureauet og Trykkeriet er jo indrettet saaledes, at Trykkeriet skal have om end maaste midlertidigt, foreløbigt alle Tryksager. Det er ordnet eller blive i alt Fald ordnet saaledes, at Trykkeriet kan trykke, uden at det skal gaa gennem Bureauet midlertidigt, foreløbigt, Forslag, som af en eller anden Grund skal holdes hemmelig under Arbejdet. Ifølge den approberede Ordning skal Trykkeriet ogsaa for Beregningens Skyld have et Exemplar af alle de Tryksager, der findes, altsaa ogsaa dem, der revideres af et Udvalg, og den Forretning kan altsaa ligesom hidtil langt lettere besørages af Rigsdagens lønede Bureauænd, navnlig Bureauchefen og dem, der staa under ham end af det Thingsmedlem, der er Sekretær i Udvalget, og jeg holder paa, at vi ikke skulle ved et saadant Arbejde forøge Medlemmernes Arbejdsfelt, naar det ikke er absolut fornødent. Tværtimod naar vi havde større Damp oppe, og vi havde en Kapitan paa Broen, som kunde holde Folk i Lande, er det min Paastand, at vi vilde trænge til endnu mere Assistance udenfor Thinget til at udføre de store Arbejder, der da ville foreligge for os, end vi have, saa at jeg mener, at det ikke er paa sin Plads at indføre i Forretningsordenen en Bestemmelse, som i saadanne Sager meget let og langt sikkrere kan være betruet der, hvor de nu ere betroede, nemlig til Bureauet. Jeg vil derfor henstille, at man indskrænker andet Punktum i dette Stykke til: "Saasnart et Udvalg ophører, afgiver dets Sekretær til Rigsdagens Bureau Udvalgets Protokoll", og dermed Punktum. Bestemmelsen om Bilagene er ganske naturlig; det er en ganske simpel Pligt, som ikke en Gang behøver at nævnes, det er Noget, som Formanden uden dette absolut kan kræve. Jeg skal heller ikke, ligesom det ere Udvalgsmedlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad), komme ind paa Talerstolsspørgsmaalet. Men Forslaget under Nr. 16 viser dog hen derimod. Det viser, at Tanken begynder at kom-

me op om, at det under de akustiske Forhold her i Salen kunde være nødvendigt, at vi fik en Plads indrettet for dem, der navnlig som Ordførere eller for længere Udtalelser skulle have Ordet, og hvorfra de altsaa kunne tale til Forsamlingen saaledes, at de kunde høres baade af Forsamlingen, naar den vil høre dem, og af Bureauet og Stenograferne fra de Blade, der ere dem anviste. Det vilde ogsaa frit os for en Ubehagelighed her i Salen — vi tale jo om alt Møligt ved denne Heilighed — der nu finder Sted, og hvis Nødvendighed jeg ikke her skal indlade mig paa at drøfte, at Stenograferne flytte hele Salen rundt med deres Borde, saa man stundom ikke veed, hvor man kan være. Naar der var en bestemt Plads for Taleren paa et hensigtsmæssigt Sted, vilde sikkert alle Medlemmer kunne høre ham, og saa vilde Bureauet og Stenograferne ogsaa kunne lade sig nøie med Bladsen herfra og dertil, saa at man ikke kom i Kollision med deres Borde og Andet, som man nu kan komme i. Jeg ventet ikke, at et saa stort Spørgsmaal som Talerstolsspørgsmaalet nu skulde kunne komme frem ved denne Revision af Forretningsordenen, og jeg skal derfor lade mig nøie med Fingerpeget i den Retning, som findes under Nr. 16. Men selve dette Fingerpeg vil jo maaste være tilstrækkeligt til at fjerne de indre Mlemper, som der kan være for Folkethingets Medlemmer med Hensyn til at blive hørt bedre af dem, der skulle nedskrive Talerne, og af dem, der skulle opfatte med Øret, hvad der siges. Jeg siger de "andre" Mlemper, thi Forretningsordenen strækker formentlig til her. Vi raade dog over den indre Ordning af vort Liv her og over Reglerne for dette. Nærgaende kan den ydre Ordning ganske vist blive fra anden Side, thi naar der kan stilles Stilladser op udenfor Bygningen, endog medens vi forhandle herinde, saa at vore Binduer formørkes, og af andre Haandværksfolk end Formandens, saa skal jeg ikke nægte, at det er saa nærgaende, som det vel kan være, naar man da ikke vil slaa Sten igennem Ruderne til os. Der er et andet Spørgsmaal, det under Nr. 17, som jeg gjerne vil gjøre et Par Bemærkninger om. Det første Punktum er kun en Faktflaen af Praxis, af en Praxis, som ingen Formand vil fravige, selv om det ikke blev slaaet fast. Men angaaende Spørgsmaalet i det andet Punktum har derimod Praxis været noget forskjellig, og det er en meget vigtig Sag, derfor tillader jeg mig at omtale den. Der staar: "Efter at det første Dpraab er endt, kunne Stemmer endnu mod-